

Zoo lang wy zulke mannen aantreffen in ons Parlement, durven wy de hoop koesteren dat de geest van ons Kongres nog zal weêrkeeren. In afwachting, zullen wy gedwongen zyn nog menige willekeurige daadzaken te ondergaen. Reeds hebben wy door den schandelyksten partygeest, vier deftige volksvertegenwoordigers uit onze Kamer zien stuiten om in hunne afwezigheid een wetsontwerp te stemmen van het allergrootste gewigt, dat door hunne aanwezigheid ongetwyfeld groot gevaer zou gelopen hebben.

Onze grondwet, wel is waer, is daer stellig tegen, maer onze mannen zyn 70 tegen 46, en ik zou niet verwonderd zyn te vernemen dat een voorstel voorgedragen is om de 47 naar huis te zenden, ten einde de regtzinnigheid hunner kiezing door een onderzoek of enquête vast te stellen. Rampzalige partygeest, hoe lang zult gy nog heerschen ?

Men leest in den *Echo du Parlement* :

« Men tracht onder het publiek angstwekkende geruchten te verspreiden nopens de vyandige inzichten der vreemde gouvernementen opzigtens België.

» Binnen eenige dagen zullen wy in uitdrukkelijke bewoordingen van deze geruchten spreken. Byzondere redens bewegingen ons voor het oogenblik met zekere omzigtigheid te werk te gaen. Echter gelooven wy van heden af te moeten verklaren dat de geruchten waarvan wy komen te spreken, volkomenlyk valsch en ongegrond zyn. »

De *Echo du Parlement* die zoo haestig was om het publiek te verzekeren dat de naburige Staten heel en gansch onverschillig waren wegens de versterkingen van Antwerpen, is thans uitnemende traeg om uitleggingen te geven wegens de verschillende omstandigheden die achtereenvolgentlyk gansch tegenstrydige meeningen hebben te weeg gebragt. Onder anderen noodigen wy hem uit van eens vrymoediglyk te zeggen wat hy denkt van de vorming van het groot bevelhebberschap van Ryssel.

Verschillige geruchten waren gisteren te Parys in omloop. Het belangrykste, en volgens ons het zekerste, is dat by gevolg der inrigting van het groot militair bevelhebberschap te Ryssel, onder de bevelen van maarschalk de Mac-Mahon, er in het Noorder-departement 60,000 mannen troepen byeengetrokken worden. Deze ontzaggelyke krygsbewegingen geschieden wel by de kusten van het Kanael, doch ook dicht by de grenzen van België.

Men heeft veel gesproken over de ziekten, welke in het kamp te Beverloo heerschen en die er een aental slagoffers maakten. Een aental families, wier zonen in het kamp gelegerd zyn, waren natuerlyk over het lot hunner kinderen bekommerd.

Volgens tydingen, welke l'*Echo des Flandres* afkondigt zou de toestand in het geheel niet zyn gelyk het openbaer gerucht dezen afschildert : de inlichting is gedagteekend van 1 september, en komt voort van eenen officier, te Beverloo gekampeerd.

Het kamp bevat 13,000 man troepen ; voeg daerby de bewoners van Bourg-Leopold en 1300 a 2000 Bohemers — rondzwervers, die ten koste van den armen soldaat leven en hem op alle mogelyke manieren exploiteeren — en men bekomt 17,000 a 18,000 man.

Welnu, volgens de tyding van dien officier heeft men, in veertien dagen tyd, slechts twee dooden gehad, waarvan er een nog gestorven is, aengezien hy zooveel geeten

had, dat het inderdaed alle menschelyke gedachte te boven ging.

Vele ziekten zyn er wel is waer in het kamp geweest ; doch die gevallen hebben plaats gehad voor het tydperk der manoeuvres, toen Beverloogedurende drie maanden, 11,000 rekruten bevatte. Onder deze heerschten de koorts op eene verschrikkelyke manier. Men heeft destyds grootendeels de zieke manschappen naar Leuven en verder naar de omliggende hospitalen overgebragt.

Wy hebben vermeend wel te doen deze regelen te moeten mededeelen, tot geruststelling van een aental onzer vlaemsche huishoudens.

Leger.

PLAETSING VAN BESCHIKBARE PAERDEN.

De Gouverneur der provincie Limburg, brengt ter kennis van de daerby belanghebbende dat de heer minister van oorlog besloten heeft ter beschikking te stellen der goed gezetene pachters, die er de aanvraag zullen van doen, de trek-paerden voor den artillerie-dienst gekocht, dewelke boven het vastgestelde getal op vrede wet, zich in de stallingen der kazernen bevinden.

Deze paerden moeten door de houders naar behooren gevoed en aen eenen gematigden leefregel onderworpen worden. Zy zullen aen de korpsen waertoe zy behooren op het eerste verzoek van het departement van oorlog teruggegeven worden.

De landbouwers die verlangen dergelyke paerden te bekomen zullen zich onmiddelyk tot het bestuur der gemeente hunner woonplaats wenden.

Hasselt, den 29 augustus 1859.

DE GOUVERNEUR,
Graef 'T SERCLAES.

Niets was tegen brand verzekerd. — Men schryft dezen brand aen de onvoorzigtigheid toe.

Brief van eenen rekrut, die de manoeuvres in 't Kamp heeft meegemaakt.

Lieve goede ouders !

Toen ik dezen morgen onder het eten van myn soep aen u en aen myn Finneke en aen de halve chouwer dacht, die gy my beloofd hebt, sloeg op eens de tamboer wat wy militairen *generaels* noemen, waerdoor ik genooztaekt was myne soep te laten staen, uit te scheijen met denken aen u en Finneke en aen de halve chouwer, om een, twee, drie myn pak aen te trekken en de wapens op te nemen. Wy moesten met een geheel brigade naar het kamp, om daer met den vyand te gaen bosselen. Zooals de kaperael onder het aenkleeden my zei, wisten wy vooruit dat wy moesten verspeelen, want de vyand was veel sterker dan wy, gy kunt dus begrypen, lieve ouders ! dat ik in het begin de poepers in had en dat het hart my toegeneven werd als ik dacht aen u... en aen Finneke... en aen de halve chouwer... Maer ik ben geen kind ; ik begreep, dat de soldaat moed moet hebben en ik had daerom zoo gann een half bakke willen nemen. Maer wy moesten zoo overhaestig uitrukken, dat ik enkel de tyd had om te zeggen : *naeg chouwer*.

In het kamp hield eerst de ginnaerel revu over ons om te zien of wy er allemaal wel knap uitzagen. De ginnaerel was blykbaer kontent, want hy knikte vriendelyk op my. Toen begos het spel morloot ! De vyand naderde en rukte met zyne gansche magt tegen myn linker flank, die, dewyl ik niet eens behoorlyk tyd had gehad om myne soep op te eten, zeer zwak en niet behoorlyk gedekt was. Ik bekommerde er my echter niet over en dacht : laet hem maer

haer linchaem bedekte, en hy het zien van het bloed dat uit

Van Male aen Ghiselbert Mathys gedaen had aengaende de woorden van Yoens, was er eene langdurige stilzwygendheid.

Weet gy, meester, hernam eindelyk de graef, dat ik uwen haet tegen dezen braven en getrouwen Yoens in alle gelegenheden zie uitschynen ? Gy lastert hem ; ik ben het zeker.

Hoe ! Monseigneur, als ik u wil dienen, gy behandelt my als lasteraer !... Gy vraegt geld...

Ho ! ik weet het wel, hernam de graef, wien deze woorden tot zyn onveranderlyk denkbeeld wederleidden ; gy belooft van er my te bezorgen, en gy zwygt.

Luister, Monseigneur, vervolgde Mathys eenen lagers toon nemende. Het genootschap der schippers is sterk en ryk, de handel dien wy met de voornaemste steden van Vlaenderen doen houdt niet op hetzelfde te verrieken : meent gy niet dat er belastingen zyn aen welke gy tot hiertoe nog niet gedacht hebt ?

Ghiselbert, het is de Voorzienigheid die u tot my zendt. En gy meent dat er my eene belasting door de schippers zou toegestaan worden ?

Ja, indien Jan Yoens er zich niet tegenstelde.

Ho ! neen, ik ben het zeker ; gy weet dan niet, meester, dat Yoens my verschuldigd is wat hy heden is. Zonder myne gunsten zou hy onder de meugte in kleinachting zyn. Nu integendeel is hy magtig.

En hy gebruikt zyn gezag niet om u nuttig te zyn, Monseigneur. Uwe uitgaven berispen, afkeuren hetgene zy uwe verkwisting noemen, het overige uwer vrienden van u vervreemden....

Neen, ik kan het niet gelooven ! Yoens is openhartig, hy verbergt zyne gedachte niet ; dikwyls doet hy my vertoeningen uit welke ik den moed niet heb voordeel te trekken. Maer hy, wederspannig ? ik kan het my niet inbeelden.

komen ! Goed, hy kwam en toen was het *troef uit*. Vader ! ik ben tot het laatste oogenblik staen gebleven ; ik heb gevochten als een leeuw ! Moeder ! ik heb tot den laetsten bloeddruuppel aen u gedacht, want overal is het goed — maer by moeder is het het beste. Ik dacht nooit geen chouwer of spekkooek meer by u te zullen eten, zoo fel was het gevecht. Net zoo als de kaperael gezegd had, gebeurde het ook ; wy kregen knuip en konden het niet tegen den vyand uithouden. Maer als ik de regte waarheid zeg, dan geloof ik, dat het lig aen onze superieuren, die het bevel voerden, want deze lieten ons maer ritireeren, ofschoon de vyand zoo ver van ons af was, dat wy hem niet eens konden zien ; wel heb ik my verbeeld het hoofd van het paerd van hunnen groot-majoor te hebben gezien.

Had men my laten bezig zyn, dan had ik de vyand ferm aengepakt ; ik alleen zou een heel eskadron kavalderie met al de artilleristen neêrgeschoten hebben, of wel prisonnier gemaakt, zonder pardoen te geven. Maer ik moest in het gelid blyven en werd morloot, met myne kompanie teruggedreven onder een vreeselyken vuurregen van beide zyden, waarvan ik elk oogenblik dagt eene flauwte te krygen.

Eindelyk kwamen wy in ons garnizoen terug en ik zou my gann als dood of als gewond hebben laten opteekenen, als er kans met geweest had, want ik verlangde naar rust en ik dacht weêr aen u, lieve vader en lieve moeder !... en aen Finneke... en aen de halve chouwer, welke — de laetste voornamelyk — my na zooveel vermoeijenisse zeker heel lekker zou gesmaekt hebben. By gebrek aen die halve chouwer nam ik, om my te versterken, een paer flabbikes met een boekkeskoek.

Nu ben ik eindelyk wat van de vermoeijenisse herkomen en heb my nedergezet om u onze ontmoeting met den vyand te vertellen en u te herinneren aen de halve chouwer. Dooden hebben wy in het geheel niet, want het kruid, dat voor de manoeuvres gemaakt wordt, brandt anders dan ander kruid, zoodat het niet doodschiet. Myne compillementen aen Finneke ; vader ! poont haer aesteblief eens voor mich, — o neen ! dan wordt moeder jaloes ; enkel het compillement dus. Leeft wel, lieve ouders ! en denk aen

Uwen

KOBUS SCHAEF,

millesyn by de infanterie te voet in 't kamp van Beverloo.

P.-S. — Moeder ! vergeet my niet — met de halve chouwer.

Een onzer onderscheidenste landbouwkundigen, M. Hendrik Ledocte, komt naar Rusland te vertrekken. Hy is derwaerts geroepen door eenen der grootste grondeigenaers van het russisch ryk, om eene studie te doen over de verbeteringen die in den landbouw der zuiderlyke provintien zouden kunnen ingevoerd worden. Men weet dat deze provintien als de vruchtbaerste van gansch het keizerryk doorgaen.

— M. de gouverneur van Brabant herinnert, by omzendbrief, dat een groot getal gemeente-besturen der provincie hem tot hier toe nog de maetregelen niet hebben doen kennen welke zy in het werk gesteld hebben om een einde te maken met de vervalschingen der eetwaren. Gemelde ambtenaer noodigt hen uit om hem ten spoedigste het gevraagde verslag in te dienen.

— Een schroomlyk ongeluk is den 24 augustus in den avond te Rastadt gebeurd : Verscheidene boeren waren bezig met den beerput te ruimen van het bastioen M° XX en hadden haest met hun werk gedaen toen er een wilde

De *Indépendance* zegt nu ook, dat er eene byeenkomst zal plaats hebben tusschen keizer Napoleon en koning Leopold. Deze laetste zou naar Biarritz reizen om daer den keizer te ontmoeten.

Ziehier wat men in het *Handels- en Effektenblad* ten dozen opzigte leest :

Onze Brusselsche korrespondent, bstrydt onder ander het door sommige bladen beweerde, alsof de herhaelde

Gy zult zien, gy zult zien. Een woord, een eenig woord van Yoens zou al de schippers doen toestemmen in de belasting waarvan ik u kom te spreken : een woord van den deken zou de toestemming der andere leden medeslepen ; maer hy zal dit woord niet uitspreken.

Waerom dan ?

Omdat hy gezworen heeft alle nieuwe belasting te weigeren.

Nog eens, Ghiselbert ?

Gelyk gy wilt, Monseigneur. Ik zal zwygen... En nogthans, wat begeert gy 'voor alles ? geld, niet waer ? Wel nu, ik tracht er u te bezorgen... Laet ons openhartig spreken, Monseigneur, vervolgde de listige Mathys. Ik en myne zeven broeders maken deel van het genootschap der schippers ; wy zyn u allen toegeneven. Yoens zal nooit toestemmen dat gy de schippers belastingen oplegget. Ontmaek u dan van dezen koppigen deken ; en voor eenen man die niet verdiende van eenen zoo liefvalligen heer bemind te worden, zult gy er acht hebben die zullen maken dat uwe uitgetutte schatkest, als door tooverkracht, vervuld zal worden.

Gy wilt dan deken van de schippers zyn, Ghiselbert.

Gy gebt te veel schorppzinnigheid, Monseigneur, opdat ik in uwe tegenwoordigheid zoude willen veinzen.

De graef bezag eenigen tyd den toekomstenden deken met een doorgroend gelaeft, tenwyl deze laetste zyne oogen neêrgelegden hield, opdat men zynen haet tegen Yoens niet zoude vermoeden.

Gy zyt wel voor myne belangen genegen, meester, vervolgde arglistiglyk de graef van Vlaenderen, wy zullen er aen denken. Eerst moet ik Yoens spreken.... Maer wee aen u, indien de betigtingen welke gy tegen onzen deken bybrengt niet bevestigd worden !

(Wordt vervolgd.)

malkander in alle omstandigheden te hinderen. De lidmaten dezer twee vyandelyke geslachten hadden meer dan eens het volk in opstand gebragt en het bloed in de muiteryen doen stroomen. Ghiselbert en zyne zeven broeders behoorden toe aen de familie der Mathys zoo als ook al de geachtste en magtigste inwooners der stad Damme ; Jan Yoens was uit de andere familie gesproten. Eenige telg van deze laetste, was hy alleen om zyne vyanden te haten ; ook was zyn haet zoo groot dan degene der Mathys. Een afgrysselyk schelmstuk, eertyds te Damme bedreven, had de andere familie sedert lang gedwongen deze stad te verlaten, maer de uitwyking versterkte nog dezen haet die met een nieuw geweld uitborst als de Mathys, die de stad Gent waren komen bewoonen, eenen onbekenden afstammeling van hunne oeuwige vyanden in het zelfde genootschap ontmoetten. Indien er nog geen geweld bedreven was geweest, het is dat Ghiselbert en zyne zeven broeders de stoffelyke magt in het midden van het genootschap, Jan Yoens, de deken der schippers, de zedelyke sterkte verbeeldende, zy eenigzins verpligt waren geweest hunnen haet te bedwingen.

Yoens omverwerpen, hem de bediening waarmede de graef hem bekleed had ontrukken, dezen man in het gemoed van den prins en van de menigte in kleinachting brengen, dusdanig was welhaest de standvastige gedachte van Mathys Ghiselbert, de listigste, de stoutmoedigste onder hen, zwoer den ondergang van zynen vyand te voltrekken.

By middel van laegheden en vleieryen had hy de goede gunsten van Ludovicus Van Male gewonnen buiten weten van Jan Yoens, en nooit ontbrak hy dezen laetsten door de trouwelooste ingevingen te hinderen. Wy hebben gezien hoe hy de onbeschroomde bedreigingen van den deken der schippers tegen de Bruggelingen aen den graef overdroeg. Na de beschuldiging van leugentael welke Ludovicus